

Tilfælde, hvor der i Norge er udnævnt Ikke-Jurister til Amtmænd, har vel nok været saadanne, hvor forhenværende Ministre er blevet udnævnt. Jeg har ikke nogen nøjagtig Opgørelse derover, men jeg er tilbøjelig til at mene, at i de fleste Tilfælde, hvor man i Norge har udnævnt Ikke-Jurister til Amtmænd, har det været tidligere Ministre. Men vilde der nu opnaas saa overordentlig meget tilfredsstillende ved det? Jeg frygter for, at det vilde vise sig at medføre adskillige Ulemper og Ubehageligheder, og jeg er tilbøjelig til at mene, at hvis vi her i Landet kom ind paa at udnævne tidligere Ministre til Amtmænd, vilde den Tillid, der hidtil har været i Befolkningen til, at Amtmandsembederne blev ledet paa en god og forsvarlig Maade, lide et ikke ringe Knæk. Sagen er nemlig den, at er der noget, som vore Amtmænd ikke maa være, er det udprægede Partipolitikere. Hvis vi faar udprægede Partipolitikere ind i Amtmandsembederne, er det den sikreste Vej til at svække Amtmændenes Stilling og Indflydelse. Det er i alt Fald min Opfattelse af dette Spørgsmaal. Jeg vil naturligvis paa ingen Maade nægte, at der meget vel kan findes Ikke-Jurister, som vil kunne bestride et Amtmandsembede paa en god og forsvarlig Maade, det tror jeg særdeles vel, der vil kunne. Jeg kunde saaledes meget vel tænke mig, at f. Eks. den højtærede Indenrigsminister kunde blive en udmærket Amtmand ovre i Ringkøbing. Men paa den anden Side maa jeg dog ogsaa tillægge den Udtalelse Vægt, der er fremsat af det samlede juridiske Fakultet i en Skrivelse, som medfølger Folketingets Udvalgs Betynkning som Bilag. Jeg tror, at der i denne Skrivelse indeholdes forskellige Bemærkninger, som der er Grund til at tage Hensyn til og lægge Vægt paa. Jeg tror ikke, det vil være rigtigt og forsvarligt at skyde denne Udtalelse saa fuldstændig til Side, som den højtærede Minister synes at være tilbøjelig til.

Jeg kan altsaa ikke anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det her foreligger og anbefales af den højtærede Minister, men Sagen bør naturligvis grundig overvejes, og jeg skal derfor ved Forhandlingens Slutning tillade mig at foreslaa, at denne Overvejelse finder Sted i et Udvalg.

Jeg skal endnu kun tilføje, at hvis den højtærede Minister havde indskrænket sig til at foreslaa, at Bestemmelsen om, at det skulde være Jurister med bedste Karakter, blev ændret saaledes, at dette

„med bedste Karakter“ faldt bort, og hvis den højtærede Minister tillige havde foreslaaet, at statsvidenskabelige Kandidater blev stillet lige med Jurister med Hensyn til Besættelsen af Amtmandsembeder, kunde der maaske her have været Grundlag for en nærmere Forhandling om Spørgsmaalet. Men saaledes som Lovforslaget foreligger, tror jeg ikke, den højtærede Minister skal vente, at det vil kunne gennemføres her i Tinget.

Piper: Dette Lovforslag tilsigter en Forandring i den bestaaende Ordning; men skal der være Mening i at forlade denne, skulde det gerne kunne begrundes; der skulde være tilstrækkelige Motiver dertil. I dette Tilfælde er Genforeningen med Sønderjylland af den højtærede Indenrigsminister brugt som Motiv, ligesom dette Motiv jo ogsaa blev brugt af den højtærede Statsminister, da han fremsatte sit radikale Grundlovsforslag. Dette Motiv mener jeg imidlertid ikke er tilstrækkeligt. Selv om det kan erkendes, hvad vi ogsaa erkender fra vort Partis Side, at der er Grund til i Sønderjylland midlertidigt at afvige fra den Ordning, vi har her, saaledes at man dernede i nogle Amter ansætter Mænd, som ikke opfylder de almindelige Betingelser for Ansættelse i Amtmandsembeder, men som har Kvalifikation i anden Retning, nemlig med Hensyn til at være kendt med sønderjyske Forhold, kan dette ikke være tilstrækkelig Motivering til, at vi ogsaa for den øvrige Del af Landets Vedkommende skulde forandre den Lovgivning, vi har, og som vi har befundet os vel ved. Naar Spørgsmaalet opstaar om, hvad der skal foretages for at faa en tilfredsstillende Ordning i Sønderjylland, ja, saa kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Minister, at vi skal være meget redebonde til at gaa med til en midlertidig Ordning, men af den Grund at forandre Hovedlovgivningen for hele Landet paa dette Omraade kan vi ikke være med til.

En saadan Ændring kunde begrundes i, at den nuværende Maade at udfinde Amtmænd paa ikke fungerede tilstrækkelig godt, at det ikke var gode Emner, man havde faaet, at man kunde faa bedre Amtmænd paa anden Vis, eller at der var en saadan Mangel paa Emner, at man nu var nødt til at gaa udenfor den een Gang fastslaaede Ramme. Men dette er jo ikke Tilfældet. Amtmændene har i det store og hele virket til fuld Tilfredshed for Befolkningen, der har været et godt Sam-